

[Maigaard.]

Det tredje problem, som vi ikke har mødt endnu, men som vi kommer til, er de problemer, der vil opstå, når, som alle venter, de økonomiske zoner på 200 sømil bliver en kendsgerning. Det spørgsmål, vi så stilles over for her i folketinget, er: hvordan imødegår man de vanskeligheder, fiskerierhvervet er ude i? Jeg mener, at disse vanskeligheder imødegås med en politik — ikke en laden stå til, minister — der har to hovedelementer. Det ene hovedelement er, at kvoteringer og internationale aftaler i øvrigt respekteres, hvor smerteligt det end kan være; i valget mellem den kortsigtede egoisme og den langsigtede egoisme må vi vælge den langsigtede egoisme, vi må vælge kvoteringerne.

Det andet hovedelement er det, at samfund og erhverv må stå sammen om at løse de vanskeligheder, erhvervet møder, og med erhvervet mener jeg fiskere, ikke mindst partifiskerne, de mange, der arbejder på arbejdspladserne i land, dem, der er beskæftiget i transportsektoren, chauffører, servicefolk, og hvad det nu kan være. Erhvervet er ikke bare, eller måske mindst, aktionerende fiskere.

Samfundet og erhverv må stå sammen om at løse vanskelighederne. Det er urimeligt, at erhvervets udøvere skal bære byrden alene; også her gælder der fordringer om solidaritet og sammenhold. Dette så meget mere som erhvervet er sundt og har en fremtid for sig, især hvis problemerne gribes fornuftigt an.

Det er så spørgsmålet, hvordan man fra folketingets side kan gribe fiskeriproblemerne an, hvordan man kan anlægge en politik, som bærer frem. Jeg vil godt som andre ordførere pege på nogle af de hovedpunkter, som efter min mening må indgå i en politik.

Jeg synes, det er afgørende, at vi nu får lavet en ordning, hvorefter fiskerierhvervet forbeholdes de aktive fiskere. Jeg kan ikke se, det har noget som helst formål, at erhvervet får forstærket sine vanskeligheder ved at være hjem søgt af folk, der kun har afskrivningsinteresse i fiskeriet. Fiskeriet skal forbeholdes de aktive fiskere. Det kan ske ved, at det kun bliver muligt at foretage afskrivninger, hvis man har sin væsentligste indkomst fra fiskerierhvervet — det er så-

danne synspunkter, vi gerne vil lægge frem — for at sikre, at fiskerne får fortrinsret til fiskerierhvervet. Det er det ene punkt.

Dernæst vil jeg gerne pege på nogle overvejelser, som Specialarbejderforbundet i Danmark har lagt frem i sit program, og som jeg synes har megen klogskab på sin side. Vi kommer til at lægge om fra det meget store industrifiskeri over i retning af konsumfiskeri med vægt på højt forarbejdede konsumprodukter. Ingen tror, at man kan undvære industrifiskeri i Danmark, men alle må være enige om, at det må være vigtigt at få flyttet betoningen over i retning af konsumfiskeri. Det har to grunde. For det første at fiskekrisen i dag først og fremmest er en industrifiskerikrise, konsumfiskeriet klarer sig efter omstændighederne godt, fremgår det af tallene. For det andet — og det synes jeg er meget vigtigt — er det konsumfiskeriet, som i den lange ende giver arbejdspladser på land, som i den lange ende er et led i en politik, som sikrer beskæftigelse her i landet. Derfor er det vigtigt, at folketinget tilrettelægger ordninger, som muliggør, at betoningen flyttes over i retning af konsumfiskeri.

Vi har fra socialistisk folkepartis side fremsat to forslag om det spørgsmål, og jeg understreger med det samme, at disse forslag ikke er fremsat som følge af aktionerne i havnene, de blev fremsat i folketinget i september, før der blev aktioneret, og de blev stemt ned dengang også af hr. Erlendssons parti. De låneordninger, vi arbejder med, har for det første en kautionsform, som er normal, nemlig selvskyldnerkaution i stedet for tabskaution. Fiskeriministeren har jo hidtil ikke været til at råbe op. Det er, ligesom det letter lidt omkring det spørgsmål; jeg håber, at det lykkes at ændre kautionsformen, når vores lovforslag nu kommer til behandling igen.

For det andet at omlægningen ikke skal tynges, ikke skal vanskeliggøres af de høje rentebyrder, vi kender i dag; vi foreslår en rentesikring, ganske som man kender det inden for det sociale boligbyggeri, med 6 pct.s rente og så en langsom aftrapning.

Jeg har set, at vores lovforslag har fået visse kommentarer fra formanden for den socialdemokratiske folketinggruppe, hr. Risgaard Knudsen, som med al den undren, der nu kan være i hans sind, spurgte, om det